

sen, medmindre hensynet til modparten taler herimod, jf. det foreslåede § 356, stk. 2.

Bestemmelsen er – i modsætning til stk. 1 – formuleret på en sådan måde, at den kan anvendes under hele forberedelsen, herunder før afholdelsen af det forberedende møde efter § 353.

Et pålæg om at indlevere et processkrift om et nærmere angivet spørgsmål allerede før afholdelsen af et § 353-møde må dog normalt forudsætte, at stævningen og svarskriftet kunne og burde have været mere fyldestgørende. Der kan dog tænkes tilfælde, hvor det ikke skyldes manglende omhu, at stævningen og svarskriftet ikke er af en sådan karakter, at sagens retlige tvistepunkter umiddelbart kan identificeres og afgrænses i et møde, men derimod sagens komplicerede beskaffenhed. Det vil bero på et konkret skøn, om det vil være mest hensigtsmæssigt under alle omstændigheder at afholde § 353-mødet umiddelbart efter indleveringen af svarskriftet, eller om det vil være bedre først at træffe bestemmelse om yderligere skriftveksling efter § 355, stk. 2.

Bestemmelsen vil derfor have sit hovedanvendelsesområde i tiden efter afholdelsen af det forberedende møde efter § 353 samt i de tilfælde, hvor retten undtagelsesvis bestemmer, at der ikke skal afholdes et § 353-møde.

Et pålæg efter § 355, stk. 2, kan være indeholdt i den tidsplan for forberedelsen, som lægges i medfør af § 353, stk. 5, eller § 354. Det forudsættes i den forbindelse, at hvis pålægget skal kunne tillægges udeblivelsesvirkning (hvilket som nævnt i givet fald skal fremgå udtrykkeligt af pålægget), skal fristen for indlevering af processkriftet være angivet som en præcis dato (f.eks. »1. marts 2007«) og ikke som en vis tid efter en nærmere angiven begivenhed (f.eks. »4 uger efter afleveringen af skønserklæringen«). Hvis pålægget ikke skal kunne tillægges udeblivelsesvirkning, kan der imidlertid godt anvendes en sådan relativ frist.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 356

Den foreslåede bestemmelse angår afslutningen af forberedelsen og erstatter den gældende § 356.

Efter *stk. 1* bestemmer retten, hvornår forberedelsen slutes, hvilket svarer til det gældende § 356, stk. 1. Tidspunktet for forberedelsens slutning har navnlig betydning for den foreslåede præklusionsregel i § 358. Har retten ikke truffet anden bestemmelse, anses forberedelsen efter forslaget som noget nyt for sluttet 4 uger før det tidspunkt for hovedforhandlingens begyndelse, som retten har fastsat, jf. *2. pkt.*

Som eksempel på anvendelse af reglen i 2. pkt. kan nævnes et tilfælde, hvor hovedforhandlingen er fastsat til mandag den 29.-onsdag den 31. Har retten ikke truffet anden bestemmelse, anses forberedelsen i overensstemmelse med den almindelige forståelse af processuelle frister i retsplejeloven for sluttet ved rettens kontortids ophør mandag den 1. eller – hvis rettens kontor er lukket denne dag – ved rettens kontortids ophør den nærmest foregående dag, hvor rettens kontor er åbent.

En ændring af tidspunktet for hovedforhandlingen er uden betydning for forberedelsens slutning, hvis forberedelsen allerede er sluttet på det tidspunkt, hvor retten beslutter at ændre tidspunktet for hovedforhandlingen. Hvis retten derimod inden forberedelsens slutning ændrer tidspunktet for hovedforhandlingen, har denne ændring – i de tilfælde, hvor retten ikke har truffet særskilt beslutning om forberedelsens slutning, og hvor forberedelsens slutning derfor følger af 2. pkt. – automatisk også virkning i forhold til forberedelsens slutning.

Stk. 2 bestemmer, at hvis en part ikke rettidigt foretager processkridt, som det ifølge den plan for sagens forberedelse, som retten har fastlagt, påhviler den pågældende at foretage, kan retten slutte forberedelsen, medmindre hensynet til modparten taler herimod.

Forbeholdet for hensynet til modparten skyldes navnlig, at der ved forberedelsens slutning indtræder præklusion for begge parter, således at der derefter kun med rettens tilladelse kan inddrages nyt processtof i sagen.

Af hensyn til modparten bør retten derfor i tilfælde af den ene parts fristoverskridelse normalt ikke umiddelbart slutte forberedelsen (medmindre modparten udtrykkeligt anmoder herom), men i stedet tilkendegive, at retten påtænker at slutte forberedelsen inden for en vis kortere frist. Dermed kan modparten nå at fremkomme med eventuelt nyt processtof, mens adgangen hertil endnu er fri.

En yderligere frist giver også den part, der har overskredet en frist i tidsplanen, mulighed for at foretage det pågældende processkridt. Dette afskærer dog efter reglens ordlyd ikke retten fra at slutte forberedelsen. Hvis fristoverskridelsen er kort, således at den resterende del af tidsplanen tilnærmelsesvis kan overholdes, og således at tidspunktet for hovedforhandlingen kan fastholdes, bør retten imidlertid i almindelighed ikke slutte forberedelsen, uanset om hensynet til modparten ikke taler derimod.

Bestemmelsen gælder alle fristoverskridelser fra en parts side, som angår et forhold i den plan, retten har lagt for sagens forberedelse.